

Δύο έραστές δύο συνένοχοι δύο.
"Οποιος έπαφίεται στή μοίρα ζεί στήν άλήθεια.
"Όμως και τά αισθήματα άποταμεύονται.
Τώρα σ' αγαπώ· και τώρα νιώθω σά νάχω βγάλει φύλλα.
Μέ γιασεριά στολίζω τις मुखλιασμένες σου μασχάλες.
(Είμαι φορεύς συνειδήσεως ό έρωτευμένος;).
Κάτι τó ζωώδες ένυπάρχει στήν λατρεία τής γυναικείας όμορφιάς.
Τό κάλλος ή φιλοδοξία τής νεότητος.
"Ω, αϊδοϊον, χοάνη του διαβόλου· ώ, αϊδοϊον, δοξασμένη νεροχύτη·
ώ, αϊδοϊον, Μέκκα των λογισμών μου· ώ, μακεδονικέ ούρανέ.

Έκπορεύεται από την αγάπη, ή μελαγχολία,
άλλά και συντρίβει την αγάπη, ή μελαγχολία.
"Η ήδονή άπωτάτη έκδίκηση του χρόνου.
Μισάνθρωποις άποκαλοϋν τους φίλους τής οικουμένης οί μισάν-
θρωποι.

"Η γραμματική των φιλιών έξίσου άπαραίτητη
μέ την γραμματική των λέξεων.
Κακή νίκη ή των σωμάτων συνουσία.
Τό μέλλον θα καταδείξει άν έρωσ σημαίνει έξαγρίωση
ήθων και αισθημάτων.
Αυτά, και κάποια άλλα πού μέ τρομάζουν και πού δέν γράφονται,
σκεφτομαι σάν βλέπω τις γυμνές γυναίκες του Παύλου Μοσχίδη.

